

Az Evangéliumi Aliansz hírlevele

2022. PÜNKÖSD

Elaeagnus angustifolia

Szokatlan lehet, talán egyenesen meglepő, hogy pünkösdi ünnepére egy zöldellő növény kerül hírlervelünk első oldalára, s akár a latin cím is idegenül csenghet, még a teológiában jártas olvasó előtt is...

Tegnap este jöttünk át a határon Dani bácsival, szívünkben a találkozások örömeivel, élményekkel, átélésekkel tele, s egy pillanatra megálltunk, amikor megérez-tük az út mentén álló olajfüzek nehéz, átható, számunkra oly kedves illatát...

A pünkösdi történetnek már az első sora (ApCsel 2,1) oly magával ragadó. Néhány fordítás megegyezik abban, hogy ekkor „mindnyájan – együtt voltak – ugyan-azon a helyen”. Károlinál még azt is olvashatjuk: „egy akarattal”, Csiánál pedig: „egy indulattal”.

Számomra nagyon fontossá váltak ezek a kifejezések. Károlit véve, egyből eszembe jutottak Jézus szavai: „Bizony, mondom néktek azt is, hogy ha közületek ketten egy akaraton lesznek (egyetértenek) a földön mindabban amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám.” (Máté 18,19)

Csia alapján pedig Pál felszólítása került azonnal elélem: „Ugyanaz az indulat legyen bennetek, ami Jézus Krisztusban is volt.” (Fil 2,5)

(Folytatás a következő oldalon.)

(Folytatás az előző oldalról.)

Úgy hiszem, hogy pünkösdhöz, a Szentlélek kiadásához, az Egyház születéséhez ez a két, egész életünket átható gondolat; – az Úr Jézus képére való formáltatásunk, és a Vele, és az egymással való teljes egység megvalósulása – szervesen, erősen és elválaszthatatlanul kapcsolódik, hiszen ez az Egyház létének értelme, és csak Isten Szent Lelke által tud valósággá lenni bennünk és közöttünk.

Ószövetségi előképként, Isten élő, megtapasztalható jelenléte volt az égő, és mégis el nem égő csipkebokorban. Ahogy egykor Mózes, most mi is mennyei elhívást, küldetést és erőt kaphatunk Tőle a szolgálatunkhoz. Jézus pedig megígérte, hogy Lelke által mindig itt van velünk...

Az *Elaeagnus angustifolia*, a keskenylevelű ezüstfa (vagy olajfűz), májusban és júniusban virágzik, és ontja balzsamos illatát. Hadd lehessünk mi is, Isten Szent Lelke által, Krisztus jó illata, egész további életünkben.

Horváth István

Jézus mondja: „Én élek, és ti is élni fogtok.”

(János evangéliuma 14,19)

„De én rád tekintek, én Uram, Uram! Hozzád menekülök, ne vedd el életemet!” (Zsolt 141,8) Jézus mondja: „Én élek, és ti is élni fogtok.” (Jn 14,19) Milliók imádkoznak ezekben a napokban. Talán olyanok is, akik máskor ezt nem teszik.

2001-ben a kettős torony leomlásakor megteltek az USA templomai. Terrorcselekmények után, ismert emberek esküvőjén vagy temetésén még mindig elmennek az Isten nélkül élők is a templomokba. Azok a politikusok is, akik a szenvedések okozói.

Volt egy nagyszerű képességekkel rendelkező, de hozzánk hasonlóan esendő politikus, király, Dávid, aki sokat imádkozott. A zsoltárok jelentős része tőle származik. Jézus imakönyve is ez a százötven zsoltár volt.

A mai zsoltárban ilyen mondatok szerepelnek: „Hozzád kiáltok, Uram..., figyelj szavamra!” „Jusson eléd imádságom...!” „...imára emelt kezem, mint esti áldozat.” „Akik pedig gonoszságban élnek, azokért még imádkozom is.”

De ezt is kéri: „Ne engedd, hogy szívem rosszra hajoljon, hogy bűnös dolgot műveljek a gonosztevőkkel együtt; finom falataikból nem akarok enni.” (1.2.5b versek)

Lehet így is és úgy is imádkozni, de szükséges ez a radikális döntés: *finom falataikból nem akarok enni!* A „gonoszok” svédasztala lehet látványos és finom falatoktól roskadó, de halálos menü az. Jézus, a „mennyből alászállt kenyér” ad életet nekünk és a világnak. Ő a mi örök életre megtartó eledelünk.

Akik őt választják, azoknak szól az ígélet: „Én élek, és ti is élni fogtok!”

Szeverényi János

Péter: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. Mert tiétek ez az ígéret és gyermekeiteké...”

(ApCsel 2,38-39a)

„Megkapjátok a Szentlélek ajándékát...”

Mi keresztények úgy tekintünk pünkösdre, a pünkösdi ünnepre, mint a Szentlélek minden testre való kitöltetését lehetővé tevő, azt felkínáló üdvtörténeti pillanatra. Úgy tekintünk arra, mint az első keresztény közösség, a Jeruzsálemi Gyülekezet létrejöttére. A jézusi ígéretet beteljesedésének első lépésére: „...amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúm lesztek Jeruzsálemben...” (1,8), mely aztán kiteljesedve térben és időben, egészen hozzánk is eljutott és nálunk is megvalósulhat. – A kérdés örök, és sokféle választ fogalmaz meg maga a kereszténység is: Ki is kaphatja meg ezt az ajándékot? Milyen feltételei vannak ennek? Hogyan is valósul ez meg az életünkben? Milyen jelei vannak a Szentlélek jelenlétének? Néhány gondolat álljon előttünk ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban, igeszakaszunk alapján.

A Szentlélek ajándéka megtapasztalásának egyik első feltétele, amit a megfeszített, feltámadott és Úrrá tett Krisztusról hallott bizonyágtétel nyomán „szíven talált” emberek is tehetnek, az a megtérés. A megtérés az élő Istenhez való visszatérést jelenti, bánva elrontott, Isten tudatos jelenlétének elismerése nélkül folytatott életünket. Miközben hittel megajándékozotatva teljes szívvel Isten kegyelmét ragadjuk meg.

Egy, a roma közösség által nagyra értékelt roma vezető keresett meg. Első kérdése volt: „Lehet itt gyónni?” „Igen, lehet bűnt vallani Isten előtt és tudjuk azt imában bűnbánattal Isten elé hozni. Ő, Fiának, Jézus Krisztusnak áldozatáért kész a bűneinket eltörölni” – hangzott a válasz. Életének minden terhét letette Krisztus elé. Felszabadult új élete kezdődött meg, melyben Isten Lelke munkálkodott. Sokan nem értették a nyitottságot, kedvességet, szeretetet, ettől a korábban nagyon erőszakos, sokszor önző embertől. Évek teltek el. Halála előtt néhány órával azt kérte Istentől, hogy adja vissza számára azt az „első szeretet tüzét” – melyet oly sokan felfohatatlan ajándéknak láttak az ő életében.

A másik feltétel, mely igénkben elhangzik: „keresztelkedjete meg a Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára”. A keresztség hitünk szerint elsősorban nem egy emberi cselekmény. Manapság talán egyre többen szeretnének országunkban is a keresztség szentségében részesülni, vagy még inkább gyermekeiket megkereszteltetni. Fontosnak látszik megállapítani igeszakaszunk alapján, hogy ezeket az embereket ott és akkor, a keresztre feszített Jézus, akit Úrrá és királlyá tett az Isten, – ahogy ezt a péteri bizonyágtételben halljuk (2,36) – győzi meg a keresztség szükségességéről.

(Folytatás a következő oldalon.)

(Folytatás az előző oldalról.)

„Mintha szíven találta volna őket” az Isten szentsége és ezzel egyidőben átérezték saját életük tévedéseit és bűneit, melytől szabadulni kívántak. (2,37)

A keresztség itt jelenti a megtisztulás vágyát, a bűnbánat őszinteségét, a gondolkodásmód megváltozásának kívánását, az Istennel való megbékélésnek igényét egy új életben. S mindez a bennük végbemenő eseménysor Isten kegyelmes munkájának köszönhető és a Krisztushoz tartozás külső jelévé válik.

A keresztség Jézus Krisztus nevében történik. A név, a korabeli gondolkodás szerint, a nevet viselő személyt jelenti. Jézus Krisztus nevének, személyének tekintélye alapján, vagy másként; Jézusnak Messiásként való elismerése alapján való keresztség jelentését hordozza. Ami az Ő hatalmának elfogadását jelenti, emberi életünk minden területén. Így lehet ez az ígélet „tiétek ...és gyermekeiteké”. (2,39)

A Szentlelket Isten ajándékaként kapjuk. Nem mi birtokoljuk Őt, Ő birtokol bennünket. Ez az ajándék mindenkinek adatik, aki nyitott szívvel, bűnbánattal és hittel, életét Jézus Krisztusra bízta. Lehetnek olyanok, akik a számukra elkészített ajándékot nem veszik át, nem bontják ki? – Kicsit talán lehetetlennek tűnik, de ha a karácsonyi ajándékot közömbös szívvel ott hagyjuk a fa alatt, sohasem fogjuk megtudni mit is készített valaki számunkra a díszes csomagolásban. – Kicsit talán ehhez hasonló balgaságot követ el az a keresztyén ember is, aki a neki készített isteni Lelket annak sokféle kegyelmi ajándékával nem fogadja el, nem él vele és nem hagyja érvényesülni életében – s annak gazdag gyümölcseit nem osztja meg a környezetében élőkkal. (Gal 5,22-23)

A Lélek, mely ezen a napon háromezer lelket ragad meg és szabadít fel egy istennek tetsző élet szabadságára, a testvéri közösség megélésére – és a szükségben levőkről való gondoskodásra. Ha a Karácsony Isten ember iránti szeretetének, a testté lett szeretetnek ünnepe, akkor pünkösd az Isten szeretetének minden neki engedő lélek számára átélhető és továbbadható ünnepe lett. Charles Wesley egyik énekének sorai szólnak így:

*Uram, add nekem Lelked erejét,
Mert a te hatalmas neved hordom;
Benned egyesüljön összes gondolatom,
Minden tettem irányuljon feléd;
Szereteted kísérje minden napom,
Dicséreted legyen egyetlen dolgom.*

(Hymns and Sacred Poems 1739)

Szuhánszky T. Gábor

Isten munkája a háború napjaiban

A háború fellángolásával – most úgy tűnik – minden összeomlott. Isten azonban a háború, a Sátán mesterműve ellenére is egyedülálló módon kezdte építeni az ukrán–magyar kapcsolatot. Nem kicsi csapatok mozoghattak kölcsönösen egymás felé, hanem a tragédiában több mint hétszázezer embertársunk menekült felénk, hozzánk. A feszültségek, bántások és hamis információk ellenére kárpátaljai magyarjaink, valamint különböző felekezetekben élő közösségeink is teljes szívvel és szeretettel fogadták és fogadják őket, az ezrével oroszul beszélő ukrán menekülteket is.

Horkay László püspök úr pedig, adott esetben, több száz menekült számára hirdetheti az Evangéliumot oroszul. Mindezek keretében, egy már halaszthatatlan tavaszi fa-, és szőlőültetés alkalmával, az intézeteinkben otthont kapott ukrán embertársainkat, nagy családjaikkal, gyermekeseregükkel együtt kivittük a kanadai magyar reformátusok támogatásával telepített gyümölcsösbe. Az ukránul, de oroszul és többen angolul is beszélő gondozottaink buzgó segítségével, közös imádsággal és étkezéssel együtt ültettük el a harminc csemetét. A hosszú beszélgetés summája pedig ez volt: Isten iránti hálával, hogy most segíthetünk néktek, a háború után szeretnénk meghívni mindazokat, akiknek jó emlékeik vannak testvéri magatartásunkról.

Akkor egy jelentős konferencián megerősíthetnénk egymás kezeit az Úrban a jóra, és majd különböző nyelveken fejezhetjük ki kölcsönös szeretetünket és megbecsülésünket egymás iránt.

Mi most valóban nem mehetünk régi kapcsolatainkat meglátogatni, de Isten őket hozta el közénk, félmilliót meghaladó nagyságrendben, hogy a humanitárius segítségen belül, az Úrban kapott szeretetünkről is jelt adhassunk.

Ennek kedves megvalósulása az Aliansz főtítkárával, Horváth István testvérünkkel történő közös utazásunk is, amikor az ő kapcsolatain belül születő adományokat vihetjük el teherautóval számos helyre, különböző menekült közösségekhez Kárpátalján. A fuvarozási feladatok ismételten bizonyosítogató és imádságos alkalmakká válnak a Lélek által.

Hogy ez megvalósulhasson, az Aliansz kapcsolatainak széles körére is támaszkodunk. Jó reménységgel és testvéri szívvel:

D Szabó Dániel

Ukrán–orosz személyes és aliensz kapcsolataink

A mellettünk, körülöttünk is zajló háborús események különböző hatással vannak reánk. Bennem mély szomorúságot, az ember, az emberiség bűn miatti tragédiájának fájó érzését váltja ki. Hatalmi háborús törekvéseink, ember voltunk legerőtlenebb, leg-szoromúbb, legtragikusabb állapotát tükrözik.

Közben ukrán és orosz lelki kapcsolatainknak élő emlékei törnek fel bennem és mind az is, amit már gyermekként a birodalmak küzdelmeibe belekeveredve átélhettünk. Most ebből a folyamatból csak az elmúlt 30-40 év békességes találkozásaira utalok vissza. Kárpátaljai magyar református testvéreink folyamatos látogatása közben történt, hogy szorosabb kapcsolatba kerültem hitvalló, a Szovjetunióban élő protestáns testvéreinkkel, akikkel missziói csoportot is alkotva nagy utazásokat tehettünk az Unió jelentős területén, a gorbacsovi nagy változások közepette. Ukrán–orosz–magyar–cigány szolgálattevők és muzikusok voltunk együtt és szolgálhattunk csodával határos módon a nyugat-szibériai Izsevszk katonavárosában, Kinezmán a Volga mellett, de Odessza és az észtt Tallinban is. Felejthetetlen a hanyatló birodalomban tapasztalt lelki nyitottság és szomszúság az Evangélium iránt.

Már az is csoda volt, hogy nem tartóztattak le mindnyájunkat, de a változások olyan radikálisak és gyorsak voltak, hogy elfogadták a mi „delegációs” jellegünket is. Néhány évvel később pedig már 14 evangéliumi gyülekezet volt az egykori „katona városban”, bizonyára sok más testvérünk munkájára is áldást adva az Úr.

Az Aliansz lelkület vitt el később – a birodalom összeomlása után –, a Moszkvában, Szentpétervárott és Tverben születő református gyülekezetek meglátogatására is. Ez a Lélek munkájának valóban új jelensége volt számunkra.

Bizonyára nem volt véletlen, ha az első ukrán baptista lelkipásztorral és testvérekkel éppen a szibériai életfogytiglani fogságból – Sztálin halála után – szabadult Horkay Barna, Református lelkipásztoron keresztül ismerkedhettem meg. Dr. Baljuk Serghi pedig aki kárpátaljai ukrán állatorvosként szervezte útjainkat és cigánymissziós kapcsolatainkat, pünkösdi háterű volt. Édesapja bányásként alapított pünkösdi gyülekezetet, Csernobiltól nem messze lévő faluban, akit otthonában meg is látogathattam.

Serghi maga, hogy mindenütt elfogadott lehesen és munkálkodhasson, evangelikál jelzővel nevezte gyülekezeteit, melyeket oroszok és ukránok, de magyar háterű cigányok között is alapított a Lélek által. Én pedig Skóciába vittem el őt, egy Szabad Református Gyülekezetbe, hogy angolul is megtanuljon.

Mindezeknek szép fénypontja volt, amikor Ukrán testvérem a nagydobronyi hatalmas Református templomban – kérésre – ukránul szólhatott. A sárospataki Református nagytemplomban pedig az orosz református gyülekezetek vezetőjének orosznyelvű igehirdetését fogadták szeretettel.

Az eddigi részletek mellett nagy élmény volt, amikor az ismert önállóvá váló orosz és ukrán baptista és pünkösdi egyházak ünnepi alkalmán is részt vehettem.

Az Evangéliumi Aliansz nem a gyülekezeteink iránti hítlenség, hanem az Isten népe találkozásának, közös imádkozásának, és munkálkodásának a világa. Imádkozunk és munkálkodunk azért a nemzetek megsebzett testvéri kapcsolatainak gyógyulásáért.

D Szabó Dániel

Rövid összefoglaló márciusi, kárpataljai útjainkról

Első alkalommal három gépjárművel utaztunk az Ukrán-Magyar határra egy nemzetközi csapattal. A Bus4Life járművét holland sofőrünk vezette, ezt Inárcson, a Kélet-Európa Misszió raktárában megpakoltuk, és elindult Tiszabecs felé. Három amerikai munkatársunk az OM kis Peugeot-jával utazott oda, magam pedig a Bartimeus kisbuszával menetem, amit Csepelen, a Segítség Köve Alapítványnál, megtöltöttünk adományokkal. Estére Nagyvarsányban szálltunk meg, az ottani Baptista gyülekezet vendégszeretetét élvezve. Másnap reggel a kisbusszal elmentem Szojvára, ahol egy roma gyülekezet fogadott be 32 embert, (9 anyukát, egy idős férfit és gyerekeket) és az adományt az ő ellátásukra fordítják. Ezután elmentünk Tiszabecstre, ahol az amerikai önkénteseink beálltak a Baptista Szeretetszolgálat munkáját segíteni. Ketten közülük eredetileg Ukrajnában szolgáltak, beszélnek oroszul, így a fizikai segítségnyújtás mellett, részt tudtak venni a beszélgetésekben, egyes esetekben a lelkigondozásban is. A következő napon a testvérek a határállomásokat járták végig, felmérve, hol, milyen szükségekkel szembesülnek, s részünkről, hogyan tudnánk ezeket a szükségeket betölteni. Magam pedig egy testvérrel alaposan bevásároltunk a Bartimeus Egyesülettől és az OM Magyarországtól erre a célra kapott pénzből, és egy kisbusznyi adománnyal átléptük a határt. Első utunk Zápszonyba vezetett, ahol a református óvodát látogattuk meg.

Itt 65 főt láttak el, belső Ukrainából menekült anyukákat, nagymamákat és gyermekeket. Miután lepakoltuk az adomány rájuk eső részét, Nagydobronyba mentünk, a Református Líceumba, ahol akkor 110 fő ellátásáról gondoskodtak. Az intézmények megkapták a feladatot a hatóságoktól a menekültek elszállásolására és ellátására, viszont erre semmilyen forrást nem biztosítottak, a saját készleteik kimerülőben vannak, így minden, a határon túlról érkező adomány fontos és értékes kincs számukra.

Második utunkra egy nagyobb mikrobusszal indultunk, az Érdi Baptista Gyülekezetnél betettük az ott összegyűlt adományokat, amikre Nagyvarsányban még rátettünk a helyi református egyházközségben, illetve a baptista gyülekezetben gyűjtött adományokból. Újra meglátogattuk a zápszonyi óvodát és a nagydobronyi líceumot. Az első helyen 10 fővel bővült a menekültek száma és még 5 főt vártak aznap. A második helyszínen is sokkal többen voltak már, mint az előző alkalommal. Ezen felül Munkácson jártunk, ahol a gyülekezeti épületben fogadnak menekülteket, illetve a helyi szegények számára készítenek élelmiszer egységcsomagokat, majd utunkat Gúton fejeztük be, ahol a Baptista Gyülekezet hívó családokat fogadott be. Miután eljöttünk, kaptuk a lelkipásztortól az üzenetet, hogy milyen isteni időzítése volt ennek a segítségnek, mert épp most érkezett hozzájuk egy újabb család, 12 gyerekkel...

Harmadik utunkon egy kifejezetten nagy (3,5 tonna összsúlyú) kisbuszt béreltünk, amibe az Üdvhadserg, az MPE Érdi Késői Eső Gyülekezete, az Érdi Baptista Gyülekezet és diósdí a Paulus Evangéliumi Közösség által összegyűjtött adományokat helyeztük el. Valakinek nagyon nem tetszett ez a ténykedés, mert utunkon két ízben is durrdefektünk volt a bal első kerékre... Eredetileg szerettünk volna beljebb menni olyan területekre, ahol nagyobb a szükség, de az idő szűkössége és a kocsik műszaki állapota miatt úgy döntöttünk, hogy csak egy határközeli helyre megyünk. Beregszászon kirakodtunk tehát, aminek egy része a környékben jelentkező szükségek enyhítésére lett felhasználva, illetve később oda jöttek a testvérek a Técsői Baptista Gyülekezetből a számukra szükséges dolgokért. Itt meglátogattuk a helyi missziós pékséget, illetve a szeméttelen élők közösségét is.

Negyedik alkalommal már egy emelőfalas kisteherautóval utaztunk, Beregszászon a missziós pékségbe élesztőt vittünk, majd Ungváron, az egyik helyi baptista közösségben leraktuk az adományokat. Ők is hatalmas munkát végeznek az Ukrajna belső részeiből menekülők között. Ezután Szürtén, Ráton és Nagydobronyban tettünk látogatásokat.

Horváth István

Júliusban végre ez lesz az a nap!

Hálás a szívünk, hogy nyáron hazánk legnagyobb stadionjában gyűlhetünk össze azzal a céllal, hogy szabadító Istenünket magasztaljuk és hirdessük az evangéliumot. Az egyik legkülönlegesebb a július 23-i alkalomban az, hogy egyáltalán létrejöhet: a világjárvány miatt két évet halasztanunk kellett, de most végre megszervezhetjük a húsz éves jubileumi rendezvényünket!

Óriási erő volt évről évre abban, amikor az Ez az a nap!-okon a telt házas Budapest Aréna alkalmi gyülekezete az Úrhoz kiáltott. Együtt, egy szívvel kértük Isten áldását országunkra. Ez fog megtörténni most még nagyobb formában, amikor az új Puskás Arénában, a nemzet stadionjában gyűlünk össze. Felemelő érzés lesz átélni az összetartozásunkat azokban az órákban, nem nézve, ki milyen felekezeti háttérből, az ország mely szegletéből vagy éppen a határon túlról érkezik-e, hiszen szívünk eggyé forr a dicsőítésben.

Hisszük, hogy a zene híd lehet hívők és keresők, generációk, kultúrák és nemzetek között. A modern dicsőítő zene, amely mély tartalommal bír, megérinti azokat, akik nyitott szívvel hallgatják és befogadják üzenetét. Ezért erre a napra dicsőítő zenészek sokaságát hívtuk meg országhatáron innen és túl, hogy az ő vezetésükkel közelebb kerülhessünk Teremtőnkhez.

A zene mellett, mint ahogy azt már a korábbi Ez az a nap!-okon megszokhattátok, számos igei üzenet, bátorítás hangzik majd el, és lelkészekkel, egyházvezetőkkel közösen imádkozunk. Felemeljük szívünket és hangunkat az Úrhoz, könyörögve népünk megtéréséért, a családokért, a Kárpát-medencei hívők egységéért és Európa megújulásáért.

Kérjük, hogy imádkozzatok együtt és külön-külön is a belső szobátokban az Ez az a nap!-ért. Elég nehéz akadálypályán jutottunk el idáig. A vírus, majd a mostani szörnyű háborús helyzet eltereli a fókuszot, sokakban van félelem. Fontos, hogy ezekben az időkben együtt menjünk az Úr elé és imádkozzunk békéért, helyreállásért!

Találkozunk július 23-án a Puskás Arénában!

László Viktor

Ez az a nap! alapító-főszervező

8-9.

OLDAL

MEGHÍVÓ

Kapunyitás: 12:00

Program: 14:00-22:00

STA
DI
ON

EZ AZ A NAP! 2022

BUDAPEST
JÚLIUS 23.

BETHEL MUSIC / MICHAEL W. SMITH

PLANETSHAKERS / TIM HUGHES / MARTIN SMITH

NOEL RICHARDS / GRAHAM KENDRICK / NOT AN IDOL

LONDON COMMUNITY GOSPEL CHOIR / NOEL ROBINSON

CAMEL / ÚJ FORRÁS / CSISZÉR LÁSZLÓ / MEZŐ MISI / MIKE SÁMUEL

PINTÉR BÉLA / GOLGOTA DICSŐÍTÉS / PZM / HANNA / DOBNER ILLÉS

DICS-SULI BAND / KERESZTKÉRDÉS / GÁVEL ANDRÁS ÉS GELLÉRT

HIDDEN KINGDOM / PRAZSÁK LÁSZLÓ / CRUX / AMARO DEL / HERMONS

IMA- ÉS DICSŐÍTŐ NAP, EVANGELIZÁCIÓ A NEMZET STADIONJÁBAN

PUSKÁS ARÉNA

A 2020-as rendezvényre megvásárolt jegyek idén is érvényesek!

JEGYEK, INFÓK: EZAZANAP.HU

Egészséges közösség

...az Ő hatására
egybeilleszkedve és összefogva,
a különféle kapcsolatok segítségével
...gondoskodik önmaga növekedéséről,
hogy épüljön szeretetben.
(Efezus 4:16)

BalatonNET

A 16. **BalatonNET** az Aliansz szervezésében
2022. augusztus 17-21., Balatonszemes

www.balatonnet.hu | www.facebook.com/balatonnet

GLS NEMZETKÖZI
VEZETŐI KONFERENCIA,

JÖVŐRE ISMÉT TALÁLKOZUNK

2023. március 24-25.

LECKEDVEZŐBB ÁR ELÉRHETŐ JÚNIUS 12. ÉJFÉLIG

9000 Ft

www.etikusvezetes.hu/jegyvasarlas/